



Received: 2 Aug 2023; Revised: 21 Aug 2023

Accepted: 28 Aug 2023

พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี

สุมาลี แก้วไทย¹, และ อมรศักดิ์ โพธิ์อำ²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะส่วนบุคคลและพฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี ประชากรคือเด็กวัยเรียนที่มีอายุระหว่าง 6-12 ปี จำนวน 299 คน โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ Daniel ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วยคุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ และทักษะการว่ายน้ำ ทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประกอบด้วย ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย การเข้าถึงทรัพยากรป้องกันการจมน้ำ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามลำดับ ดังนั้นผู้วิจัยจะนำตัวแปรจากผลการวิจัยมาใช้ในการออกแบบโปรแกรมส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี

คำสำคัญ: เด็กวัยเรียน, ทักษะการว่ายน้ำ, พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ

¹ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี

² คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, E-mail: Amornsakpoum1@gmail.com



Drowning Prevention Behavior Associated with Swimming Performance among Elementary Students in Phokaoton Sub-district, Lopburi Province.

Sumali Kaeothai ¹, and Amornsak Poum, Correspondence ²

Abstract

This descriptive research study aimed to study factors associated with swimming performance among elementary students in Phokaoton Sub-district, Lopburi Province. Population in this study consisted of 299 elementary students aged between 6-12 year, and the sample size calculating used Daniel formula for 180 cases, and systematic random sampling was determined. Data collected by questionnaires including; characteristics, drowning prevention behavior, and swimming performance. In addition to check questionnaire standardization, validity was checked by 3 experts and try out testing reliability by Cronbach's coefficient alpha about 0.87. Data analyzed using statistical as Pearson product moment correlation coefficient. The resulted found that, factor was associated with swimming performance among elementary students in Phokaoton Subdistrict, Lopburi Province with statistic significantly at 0.05 level including, skill of floats in the water, drowning behavior risk, environmental safety, resources, information, respectively. Thus, researcher should be modified program to encourage elementary students for drowning prevention behaviors.

Keywords: Elementary student, Swimming performance, drowning prevention behavior

¹ Experienced Level Public Health Officer, Devision of Public Health and Environment, Phokaoton Sub-district Administrative Organization, Lopburi Province

² Faculty of Public Health, Nareasuan University, *Corresponding author, Amornsakpoum1@gmail.com

บทนำ

ปัญหาของการจมน้ำเป็นปัญหาทางสาธารณสุขระดับโลกที่มีความสำคัญและยังคงถูกละเลย (เพชรัตน์ บุนนาค, 2560) สำหรับประเทศไทย ปัญหาการจมน้ำเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับหนึ่งในกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งมีจำนวนเด็กที่เสียชีวิตสูงมากกว่าการเสียชีวิตจากโรคอื่นๆ ทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดเชื้อ ระหว่างปี พ.ศ.2549-2558 ประเทศไทยมีอัตราการเสียชีวิตอยู่ในช่วงระหว่าง 5.9-11.1 ต่อประชากรแสนคน และมีจำนวนการเสียชีวิตเฉลี่ยปีละ 1,092 คน สำหรับอัตราป่วยตาย (Case Fatality Rate) จากสาเหตุการจมน้ำเท่ากับ ร้อยละ 31.9 ทั้งนี้ การจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เป็นสาเหตุของความสูญเสียปีสุขภาวะ (Disability-Adjusted Life Year : DALY) เป็นอันดับที่ 3 ในเด็กชาย (DALY=26,000 ปี) และเป็นอันดับที่ 6 ในเด็กหญิง (DALY = 10,000 ปี) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2542-2548 การเสียชีวิตจากการตกน้ำและจมน้ำของเด็กไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละปีจะมีเด็กเสียชีวิตจากสาเหตุการจมน้ำ เฉลี่ย 1,500 คนต่อปี (สำนักโรคติดต่อ, กรมควบคุมโรค, 2562) หลังจากนั้นกรมควบคุมโรคร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการป้องกันการเสียชีวิตจากการจมน้ำ ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2549 ผลการดำเนินงานพบว่า จำนวนเด็กจมน้ำเริ่มมีแนวโน้มลดลง จนปีล่าสุด (ปี พ.ศ.2558) เหลือเพียง 701 คน เด็กที่จมน้ำเกือบครึ่งหนึ่งจะเสียชีวิต (ร้อยละ 41) เพศชายมีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าเพศหญิง ประมาณ 2 เท่าตัว เมื่อจำแนกเป็นรายกลุ่มอายุพบว่า กลุ่มอายุ 5-9 ปี มีอัตราการเสียชีวิตต่อประชากรเด็กแสนคนสูงที่สุด รองลงมาคือเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มประชากรเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 21.9 ช่วงเดือนเมษายนเป็นช่วงที่มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตมากที่สุด รองลงมาคือ เดือนมีนาคมและพฤษภาคม ซึ่งช่วงดังกล่าวเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา แหล่งน้ำที่มีเด็กเสียชีวิตจากการตกน้ำ จมน้ำสูงที่สุดคือ แหล่งน้ำธรรมชาติ (ร้อยละ 39.2) รองลงมาคือ อ่างอาบน้ำ (ร้อยละ 6.8) และสระว่ายน้ำ (ร้อยละ 2.7) อัตราป่วยตาย (Case Fatality Rate) จากสถานการณ์ป้องกันเด็กจมน้ำ ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2552-2561) พบว่า มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตเฉลี่ยสูงถึง 904 คน/ปี หรือวันละ 2.5 คน ช่วงเดือนมีนาคม – เดือนพฤษภาคม เป็นเดือนที่เด็กจมน้ำมากที่สุด เพราะตรงกับช่วงปิดภาคการศึกษาและช่วงฤดูร้อน ซึ่งปิดเทอมภาคฤดูร้อน 3 เดือน (มีนาคม-พฤษภาคม) พ.ศ.2561 การจมน้ำเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี เสียชีวิตสูงเป็นอันดับหนึ่ง ข้อมูลปี พ.ศ.2561 มีเด็กจมน้ำเสียชีวิตถึง 231 คน โดยเป็นเด็กอายุ 5-9 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 37.2) รองลงมาเป็นเด็กอายุน้อยกว่า 5 ปี (ร้อยละ 35.1) เหตุการณ์การเฝ้าระวังเด็กจมน้ำช่วงปิดเทอม พบว่า ร้อยละ 80.4 ของเด็กที่จมน้ำจะเสียชีวิตเกือบครึ่งหนึ่งของเหตุการณ์ที่เฝ้าระวังเด็กจมน้ำช่วงปิดเทอม (35 เหตุการณ์) พบว่า เป็นการชวนกันไปเล่นน้ำเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป สูงถึง 20 เหตุการณ์ (ร้อยละ 57.1) ในจำนวนเหตุการณ์ที่เด็กชวนกันไปเล่นน้ำตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป พบว่า ครึ่งหนึ่งเสียชีวิตพร้อมกัน แหล่งน้ำที่เด็กจมน้ำมากที่สุดคือ แหล่งน้ำตามธรรมชาติ (ร้อยละ 31.9) (สำนักโรคติดต่อ, กรมควบคุมโรค, 2562)

จากข้อมูลการเฝ้าระวัง พบว่า เด็กมักจะจมน้ำเสียชีวิตพร้อมกันครั้งละหลายๆ คน เนื่องจากเด็กไม่รู้วิธีการเอาชีวิตรอดในน้ำและวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง จึงมักกระโดดลงไปช่วยคนที่ตกน้ำ และจากการศึกษาของ

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค พบว่า เด็กไทยอายุต่ำกว่า 15 ปี วายน้ำเป็นเพียงร้อยละ 23.7 และวายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดได้ (มีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ ทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำ และทักษะการช่วยเหลือ) เพียงร้อยละ 4.4 ทั้งนี้ เด็กที่เรียนหลักสูตรวายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอดจะมีความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ มีทักษะการเอาชีวิตรอดในน้ำ และมีทักษะการช่วยผู้ประสบภัยทางน้ำ มากกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนถึง 7.4 เท่า 20.7 เท่า และ 2.7 เท่า ตามลำดับ การจมน้ำเสียชีวิตจะเกิดขึ้นภายใน 4 นาที ภายหลังจากที่ตกลงไปในน้ำ การช่วยเหลือหลังเกิดเหตุจึงค่อนข้างไม่ทันการณ์ ดังนั้น การป้องกันจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะลดปัญหาการจมน้ำ และจากการสำรวจการใช้เสื้อชูชีพของสำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรคในปี พ.ศ.2558 พบว่า ประเทศไทยยังมีการใช้ค่อนข้างต่ำในกลุ่มเด็กมีการสวมเสื้อชูชีพที่ถูกต้อง ร้อยละ 6.0 ขณะที่ในทุกกลุ่มอายุมีเพียงร้อยละ 4.2 ที่มีการสวมเสื้อชูชีพที่ถูกต้อง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการจมน้ำ ประกอบด้วย ตัวบุคคล แหล่งน้ำและสิ่งแวดล้อม ซึ่งในแต่ละกลุ่มวัยก็มีมาตรการป้องกันที่แตกต่างกัน การป้องกันเด็กจมน้ำจึงควรมีมาตรการที่ครอบคลุมต่อปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้ ไม่ควรมุ่งเน้นดำเนินการเพียงมาตรการใดมาตรการหนึ่งจะไม่ช่วยลดปัญหาการจมน้ำได้มากนัก

จังหวัดลพบุรี ปี พ.ศ. 2556-2560 พบว่า จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ต่อประชากรเด็กแสนคน เท่ากับ 9 คน (อัตรา 6.8 ต่อแสนประชากร), 5 คน (อัตรา 3.8 ต่อแสนประชากร), 4 คน (อัตรา 3.2 ต่อแสนประชากร), 7 คน (อัตรา 5.8 ต่อแสนประชากร) และ 10 คน (อัตรา 8.4 ต่อแสนประชากร) เรียงตามลำดับ (สำนักโรคไม่ติดต่อ, กรมควบคุมโรค, 2562) ส่วนพื้นที่ตำบลโพธิ์เก้าต้น ยังไม่มีรายงานว่ามีเด็กเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เกิดขึ้น มีแต่กรณีเด็กที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในตำบลโพธิ์เก้าต้น ไปจมน้ำเสียชีวิตในพื้นที่อื่น จากข้อมูลและสถานการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เก้าต้น และในฐานะผู้ที่มีบทบาทในทีมผู้ก่อการดี (Merit Maker) ตำบลโพธิ์เก้าต้น ซึ่งเป็นหนึ่งในบุคลากรทีมสุขภาพ มีหน้าที่ดูแล ส่งเสริมสุขภาพเด็กและวัยรุ่น มีบทบาทในการส่งเสริมการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กวัยเรียน รวมถึงการป้องกันการเสียชีวิตจากการจมน้ำ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมสุขภาพเด็กวัยเรียน ทั้งเชิงรุกและเชิงรับ อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้เด็กวัยเรียน สามารถดูแลสุขภาพได้ด้วยตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพที่ดีและมีแบบแผนพฤติกรรมที่ดี ประกอบกับพื้นที่ตำบลโพธิ์เก้าต้นมีแม่น้ำลพบุรีไหลผ่านกลางตำบลและยังมีแหล่งน้ำ ลำน้ำ ลำห้วย ลำคลอง หนอง บึง สระน้ำอีกหลายแห่ง ซึ่งประโยชน์จากศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับนำไปพัฒนาแนวทางการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียนให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์เก้าต้น จังหวัดลพบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research study) ดำเนินการวิจัยระหว่างเดือน มิถุนายน- ธันวาคม พ.ศ.2562 โดยกำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) คุณลักษณะส่วนบุคคลของเด็กวัยเรียน 2) พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียน ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ เด็กวัยเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 299 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษาคือ เด็กวัยเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสังกัดประถมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในตำบลโพธิ์เก้าต้น อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เกณฑ์การคัดออกคือ เจ็บป่วยในช่วงเก็บ ข้อมูลจนไม่สามารถให้ข้อมูลได้ และมีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Daniel (2010) กำหนดระดับ ความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนสามารถยอมรับได้เท่ากับ 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่าง 180 คน

การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) เพื่อเลือกรายชื่อของเด็กวัย เรียนที่มีอายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นตัวแทนในการเก็บข้อมูล โดยนำข้อมูลรายชื่อเด็กวัยเรียนมาเรียงลำดับตาม ตัวอักษร ก ถึง ฮ ของแต่ละโรงเรียนที่ถูกเลือก แล้วคำนวณค่าระยะห่างของการสุ่ม เท่ากับ 2 หลังจากนั้นเริ่มสุ่ม หยิบรายชื่อกลุ่มตัวอย่างคนแรก แล้วหยิบรายชื่อกลุ่มตัวอย่างลำดับถัดไปโดยเว้นระยะห่างของรายชื่อเท่ากับ 2 สุ่มหยิบรายชื่อกลุ่มตัวอย่างไปจนครบจำนวน 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ว่ายน้ำ/ เล่นน้ำ ความสามารถในการว่ายน้ำ การฝึกอบรมและฝึกทักษะป้องกันการจมน้ำ ทักษะการว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด การพักอาศัยของนักเรียน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียน ประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงพฤติกรรม เสี่ยงต่อการจมน้ำและการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย ลักษณะคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมาก ที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใช้เกณฑ์การแปลผลตามแนวคิดของ Best John W. (1997) แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง (3.67-5.00 คะแนน) ระดับปานกลาง (2.34-3.66 คะแนน) ระดับต่ำ (1.00-2.33 คะแนน)

ส่วนที่ 3 ทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน ประกอบด้วย ว่ายน้ำได้ และว่ายน้ำไม่ได้

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นจากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับผู้ที่มีคุณสมบัติ เหมือนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach, 1997) เท่ากับ 0.87

สถิติวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

เด็กวัยเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (51.70%) มีอายุระหว่าง 7-11 ปี (63.30%) ($\bar{x}=9.76$, S.D.=1.764, Max=12, Min=6) กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (32.20%) โดยพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ (82.20%) มีเพียง 1.10 % ที่พักอาศัยอยู่กับพี่เลี้ยง/คนดูแลที่ไม่ใช่ญาติ ประวัติการเคยว่ายน้ำหรือเล่นน้ำ พบว่ามีประวัติการเคยว่ายน้ำหรือเล่นน้ำ (77.20%) และไม่เคย (22.80%) กลุ่มตัวอย่างที่เคยการผ่านการฝึกอบรมการว่ายน้ำ (40.60%) และไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมการว่ายน้ำ(59.40%) มีความสามารถในการลอยตัวในน้ำได้(50.60%) ทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนพบว่า เด็กวัยเรียนที่สามารถว่ายน้ำได้ (27.22%) และเด็กวัยเรียนที่ว่ายน้ำไม่ได้ (72.78%) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี (n=180)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	87	48.30
หญิง	93	51.70
อายุ (ปี)		
<7	18	10.00
7-11	114	63.30
≥11	48	26.70
Mean = 9.76, S.D.= 1.764, Min =6, Max =12		
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาปีที่ 1	21	11.70
ประถมศึกษาปีที่ 2	26	14.40
ประถมศึกษาปีที่ 3	28	15.60
ประถมศึกษาปีที่ 4	24	13.30
ประถมศึกษาปีที่ 5	23	12.80

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของคุณลักษณะส่วนบุคคลของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี (n=180)
(ต่อ)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 6	58	32.20
ประวัติการเคยเล่นน้ำ		
ไม่เคย	41	22.80
เคย	139	77.20
การผ่านการฝึกอบรมการว่ายน้ำ		
ไม่เคยอบรม	107	59.40
เคยอบรม	73	40.60
ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ		
ได้	91	50.60
ไม่ได้	89	49.40
การพักอาศัย	11	3.44
พ่อแม่	148	82.20
ญาติ เช่น ปู่ ย่า ตา ยาย	30	16.70
พี่เลี้ยง/ คนดูแลที่ไม่ใช่ญาติ	2	1.10
ทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน		
ว่ายน้ำได้	49	27.22
ว่ายน้ำไม่ได้	131	72.78

พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียน ประกอบด้วย การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ และการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย พบว่า การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ มีคะแนนพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.512) โดยพฤติกรรมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ เด็กวัยเรียนจะไม่ไปว่ายน้ำหรือเล่นน้ำในเวลากลางคืน ($\bar{x} = 4.89$, S.D. = 0.471) รองลงมาคือ เด็กวัยเรียนหลีกเลี่ยงการลงว่ายน้ำหรือเล่นน้ำเมื่อตอนนอน อ่อนเพลีย ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.653) ตามลำดับ สำหรับพฤติกรรมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ เด็กวัยเรียนไม่กระโดดลงน้ำในบริเวณน้ำตื้น น้ำขุ่นหรือไม่ทราบสภาพใต้น้ำ ($\bar{x} = 2.37$, S.D. = 1.627) รองลงมาคือ นักเรียนไม่เล่นหรือแกล้งจมน้ำ ไม่ฝึกดำน้ำทวนหรือดำน้ำแข่งกัน ($\bar{x} = 2.36$, S.D. = 1.671) ตามลำดับ การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยมีคะแนนพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.732) โดย

พฤติกรรมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนหลีกเลี่ยงแหล่งน้ำเสี่ยงต่างๆ ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = 1.159) รองลงมาคือ นักเรียนได้รับการเตือนเรื่องอันตรายจากการจมน้ำจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = 1.270) ตามลำดับ พฤติกรรมที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ เพื่อนๆ ตักเตือนเมื่อนักเรียนจะลงว่ายน้ำ/เล่นน้ำ ในแหล่งน้ำลึก ($\bar{x} = 3.17$, S.D. = 1.483) รองลงมาคือ มีการทำรั้วกัน เช่น รั้วไม้ รั้วลวดหนาม รั้วคอนกรีต หรือรั้วต้นไม้ล้อมรอบทั้ง 4 ด้านบริเวณสระว่ายน้ำหรือแหล่งน้ำต่างๆ ใกล้บ้าน หรือโรงเรียนของนักเรียน ($\bar{x} = 3.08$, S.D. = 1.542) ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์เก้าต้น จังหวัดลพบุรี จำแนกรายข้อคำถาม (n=180)

ข้อ	พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ		4.13	0.512	สูง
1.	นักเรียนจะไม่ไปว่ายน้ำหรือเล่นน้ำในเวลากลางคืน	4.89	0.471	สูง
2.	นักเรียนไม่ลงว่ายน้ำหรือเล่นน้ำเมื่อตอนนอน อ่อนเพลีย	4.82	0.653	สูง
3.	นักเรียนไม่ลงเล่นน้ำขณะมีฝนตกหรือฝนฟ้าคะนอง	4.79	0.753	สูง
4.	นักเรียนไม่ไปว่ายน้ำหรือเล่นน้ำคนเดียว	4.66	0.847	สูง
5.	เมื่อพบเห็นคนจมน้ำนักเรียนตะโกนเรียกคนมาช่วย แล้วโยนอุปกรณ์ลอยน้ำ เช่น ถังแกลลอนพลาสติกเปล่า ขวดน้ำพลาสติกเปล่า เพื่อให้คนจมน้ำเกาะลอยตัว เพื่อรอคนมาช่วยเหลือ	3.19	1.557	ปานกลาง
6.	เมื่อนักเรียนต้องเดินทางทางน้ำหรือลงว่ายน้ำหรือเล่นน้ำ ไม่ใช่เสื้อผ้าที่หนาหนักหรืออึดน้ำ เช่น กางเกงยีนส์ กางเกงขายาว เสื้อผ้าหนาๆ	3.19	1.592	ปานกลาง
7.	นักเรียนไปว่ายน้ำหรือเล่นน้ำอยู่ใกล้ๆ ฝั่ง หรือว่ายน้ำขนานฝั่ง	2.68	1.700	ปานกลาง
8.	นักเรียน ไม่กระโดดลงน้ำในบริเวณน้ำตื้น น้ำขุ่นหรือ ไม่ทราบสภาพใต้น้ำ	2.37	1.627	ปานกลาง
9.	นักเรียนไม่เล่นหรือแกล้งจมน้ำ ไม่ฝึกดำน้ำทวนหรือดำน้ำแข่งกัน	2.36	1.671	ปานกลาง
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย		3.88	0.732	สูง
10.	พ่อแม่ผู้ปกครองแนะนำให้นักเรียนหลีกเลี่ยงแหล่งน้ำเสี่ยงต่างๆ	4.12	1.159	สูง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านพฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์เก้าต้น จังหวัดลพบุรี จำแนกรายข้อคำถาม (n=180) (ต่อ)

ข้อ	พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ	Mean	S.D.	การแปลผล
11.	นักเรียนได้รับการตักเตือนเรื่องอันตรายจากการจมน้ำจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	3.91	1.270	สูง
12.	พ่อแม่ ผู้ปกครองคอยดูแลนักเรียนขณะว่ายน้ำ	3.73	1.335	สูง
13.	ผู้นำชุมชนให้คำแนะนำและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการจมน้ำ	3.54	1.347	ปานกลาง
14.	พ่อแม่ ผู้ปกครองให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการลอยตัว การว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด และการช่วยเหลือคนตกน้ำ/จมน้ำ	3.47	1.372	ปานกลาง
15.	พ่อแม่ ผู้ปกครองมีการชื่นชมเมื่อนักเรียนว่ายน้ำ ลอยตัวในน้ำได้ จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง	3.38	1.308	ปานกลาง
16.	มีการติดตั้งป้ายเตือน/ป้ายห้าม เช่น “อันตรายแหล่งน้ำลึกห้ามเด็กลงเล่นน้ำ” หรือ “อันตรายห้ามเด็กลงเล่นน้ำตามลำพัง” หรือ “สระน้ำลึก 3 เมตร”บริเวณสระว่ายน้ำหรือแหล่งน้ำต่างๆใกล้บ้าน	3.33	1.532	ปานกลาง
17.	คุณครูชักชวนให้นักเรียนได้ว่ายน้ำ ลอยตัว	3.33	1.337	ปานกลาง
18.	นักเรียนช่วยปลอบเพื่อนเมื่อเพื่อนฝึกว่ายน้ำ ฝึกลอยตัวแล้ว ล้มลงน้ำจากการฝึกทักษะว่ายน้ำเพื่อเอาชีวิตรอด	3.28	1.447	ปานกลาง
19.	มีการจัดอุปกรณ์สำหรับช่วยชีวิต เช่น ถังแกลอนพลาสติกเปล่า ผูกเชือก ขวดน้ำพลาสติกเปล่า แผ่นโฟม เสื้อชูชีพ เป็นต้น บริเวณสระว่ายน้ำ/แหล่งน้ำ	3.28	1.514	ปานกลาง
20.	เพื่อนๆตักเตือนเมื่อนักเรียนจะลงว่ายน้ำ/เล่นน้ำ ในแหล่งน้ำลึก	3.17	1.483	ปานกลาง
21.	มีการทำรั้วกันเช่น รั้วไม้ รั้วลวดหนาม รั้วคอนกรีต หรือรั้วต้นไม้ ล้อมรอบทั้ง 4 ด้านบริเวณสระว่ายน้ำ หรือแหล่งน้ำต่างๆใกล้บ้านหรือโรงเรียนของนักเรียน	3.08	1.542	ปานกลาง
22.	มีการสำรวจแหล่งน้ำเสี่ยงเช่นสระน้ำบ่อน้ำ คลองบึง	2.97	1.449	ปานกลาง

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำและทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ ($r=0.775$, $P\text{-value}=0.021$), การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ ($r=0.147$, $P\text{-value}=0.049$), การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย ($r=0.331$, $P\text{-value}<0.001$) ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ และทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี

ตัวแปรอิสระ	ทักษะการว่ายน้ำ		
	สัมประสิทธิ์		
	สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r)	P-value	ระดับความสัมพันธ์
คุณลักษณะส่วนบุคคล			
- กลุ่มอายุ (ปี)	0.023	0.759	ไม่พบความสัมพันธ์
- ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ	0.775	0.021*	มีความสัมพันธ์ทางบวก
พฤติกรรมการป้องกันการจมน้ำ			
- หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ	0.147	0.049*	มีความสัมพันธ์ทางบวก
- การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย	0.331	0.000**	มีความสัมพันธ์ทางบวก

อภิปรายผลการศึกษา

ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี ซึ่งทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนได้ มีจำนวน 3 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ 2) พฤติกรรมการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ 3) การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย โดยตัวแปรอิสระดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์ไก่ตัน จังหวัดลพบุรี

ความสามารถในการลอยตัวในน้ำของเด็กวัยเรียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน ($P\text{-value}=0.021$) เนื่องจากเด็กวัยเรียนมีจำนวนเกินครึ่งที่สามารถลอยตัวในน้ำได้ (50.60%) และเด็กวัยเรียนเคยเข้ารับการอบรมฝึกอบรมทักษะการว่ายน้ำ จำนวน 16.43% ซึ่งส่งผลให้เด็กวัยเรียนเกิดทักษะในการว่ายน้ำได้ถึง 27.22% เนื่องจากทักษะการลอยตัวในน้ำเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้เด็กวัยเรียนสามารถว่ายน้ำได้เพราะ

ความสามารถลอยตัวอยู่ในน้ำให้นานที่สุดทำให้เกิดความมั่นใจในการเริ่มต้นการว่ายน้ำ ซึ่งการลอยตัวในน้ำมีหลากหลายวิธี เช่น การลอยตัวเปล่า เช่น ลอยตัวหงาย (แม่ชีลอยน้ำ) ลอยตัวคว่ำ และการลอยตัวโดยใช้อุปกรณ์อย่างง่าย เช่น ถังแกลอนพลาสติกเปล่า ขวดน้ำดื่มพลาสติกเปล่า

พฤติกรรมการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำมีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน ($P\text{-value}=0.049$) จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ พบว่า เด็กวัยเรียนมีระดับพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (50%) โดยพฤติกรรมการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ ได้แก่ นักเรียนจะไม่ไปว่ายน้ำหรือเล่นน้ำในเวลากลางคืน ($\bar{x}=4.89$, S.D. =0.471) รองลงมาคือ นักเรียนหลีกเลี่ยงการลงว่ายน้ำหรือเล่นน้ำ เมื่อตอนนอน อ่อนเพลีย ($\bar{x}=4.82$, S.D. =0.653) และนักเรียนพยายามเลี่ยงการลงเล่นน้ำขณะมีฝนตกหรือฝนฟ้าคะนอง ($\bar{x}=4.79$, S.D. =0.753) นักเรียนไม่กระโดดลงน้ำในบริเวณน้ำตื้น น้ำขุ่นหรือไม่ทราบสภาพใต้น้ำ ($\bar{x}=2.37$, S.D. = 1.627) นักเรียนไม่เล่นหรือแกล้งจมน้ำ ไม่ฝึกดำน้ำทวนหรือดำน้ำแข่งกัน ($\bar{x}=2.36$, S.D. = 1.671) ตามลำดับ

การจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน ($P\text{-value}<0.001$) สามารถอธิบายเหตุผลได้ว่า มาตรการป้องกันการจมน้ำในประเทศไทย (กำหนดมาตรการในการป้องกันการจมน้ำในเด็ก โดยให้ชุมชนได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมการสร้างสิ่งแวดล้อมที่สร้างเสริมความปลอดภัย ทั้งนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนต้องร่วมมือกันดำเนินการและให้ความสำคัญกับการจัดสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความปลอดภัย ได้แก่ 1) การสร้าง/ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันในบริเวณที่เป็นแหล่งน้ำเสี่ยงและสระน้ำ เช่น การสร้างรั้วป้องกันหรือสิ่งกีดขวางล้อมรอบแหล่งน้ำหรือสระน้ำทั้ง 4 ด้าน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสามารถเข้าถึงบริเวณแหล่งน้ำได้โดยง่าย ทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความเสี่ยงสระน้ำสาธารณะ สระน้ำส่วนบุคคล รวมทั้งบ่อน้ำที่ขุดขึ้นเอง 2) การกำหนดให้มีพื้นที่ปลอดภัยหรือจัดให้มีบริเวณที่ปลอดภัยสำหรับเด็กทั้งภายในบ้านและในชุมชน 3) การจัดให้มีชูชีพหรืออุปกรณ์ช่วยเหลืออื่นๆ ไว้บริเวณรอบๆ แหล่งน้ำ 4) การจัดให้มีป้ายเตือนบริเวณรอบๆ แหล่งน้ำภายในชุมชน (ส้ม เอกเฉลิมเกียรติ, 2549) นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน จะต้องมีการสนับสนุนนโยบายและกฎระเบียบ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายเรื่องความปลอดภัยทางน้ำ โดยพัฒนาและสนับสนุนให้เกิดนโยบาย/กฎหมาย/กฎระเบียบในประเด็นต่างๆ ได้แก่ 1) การกำหนดให้ทุกคนและทุกช่วงอายุควรสวมเสื้อชูชีพตลอดเวลาขณะที่มีกิจกรรมอยู่ในแหล่งน้ำ 2) กำหนดให้สระว่ายน้ำทุกคนแห่งมีการจัดตั้งรั้วกันล้อมรอบสระว่ายน้ำ ทั้ง 4 ด้าน 3) การกำหนดให้หน่วยงานในข้อบังคับเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ และการทำกิจกรรมขณะที่อยู่ใกล้หรือในแหล่งน้ำ 4) การกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานบริเวณแหล่งน้ำ และตรวจสอบความปลอดภัยของบริเวณแหล่งน้ำที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ สรุปได้ว่าการได้รับสนับสนุนจากชุมชนเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับความช่วยเหลือจากกลุ่มคนในสังคม โดยการเข้า

มามีส่วนร่วมในการดูแลทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ วัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลข่าวสาร ทำให้บุคคลที่ได้รับการสนับสนุนเกิดความรู้สึกรับผิดชอบ มองเห็นคุณค่าเกิดแบบแผนพฤติกรรมที่เหมาะสม (Cobb, 1976)

สรุปผลการศึกษา

เด็กวัยเรียนเขตตำบลโพธิ์เก้าต้น จังหวัดลพบุรี มีทักษะในการว่ายน้ำได้ 27.22% และมีความสามารถในการลอยตัวในน้ำได้ 50.60% โดยมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทักษะการว่ายน้ำของเด็กวัยเรียน ได้แก่ ความสามารถในการลอยตัวในน้ำ การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการจมน้ำ และการจัดสภาพแวดล้อมให้ปลอดภัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารเข้าในเด็กวัยเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย ปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหาร มีความสัมพันธ์ทางบวก กับพฤติกรรมการบริโภคอาหารเข้าแสดงให้เห็นว่าการที่เด็กวัยเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคที่ถูกต้อง ได้รับการเสริมความรู้เกี่ยวกับการบริโภค จะส่งผลให้มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดียิ่งขึ้น เช่นการส่งเสริมการให้ความรู้ในการอ่านฉลากโภชนาการเพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์ให้กับตนเอง ดังนั้นควรส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านฉลากโภชนาการที่ถูกต้อง ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านและการใช้ประโยชน์จากการอ่านฉลากโภชนาการให้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมการบริโภคอาหารที่ดียิ่งขึ้น
2. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง ได้แก่ บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วยมีความสัมพันธ์กับการรับประทานอาหารเช้าของนักเรียน พบว่านักเรียนที่รับประทานอาหารเช้าทุกวัน อาศัยอยู่กับทั้งพ่อและแม่ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น หรืออยู่คนเดียว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และการเตรียมอาหารเช้าให้กับนักเรียน มีส่วนกับพฤติกรรมการรับประทานอาหารเช้า ผู้ปกครองที่รับประทานอาหารเช้าสม่ำเสมอถึงผู้ปกครองที่จัดเตรียมอาหารเช้าให้กับนักเรียนสม่ำเสมอ แสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้ปกครองในการปลูกฝัง สนับสนุน และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อการมีนิสัยการบริโภคอาหารที่เหมาะสมให้กับนักเรียน
3. ปัจจัยด้านการรับข้อมูลข่าวสารมีผลกับพฤติกรรมในการรับประทานอาหารเช้า ดังนั้นโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรสร้างกระบวนการคัดกรองข้อมูลข่าวสารเพื่อคัดกรองกระบวนการรับรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ
4. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ในโรงเรียนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดทำกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมพฤติกรรมการบริโภคที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

เช่น สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการเตรียมอาหารได้ด้วยตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้บุคลากรทางการศึกษา การแพทย์และสาธารณสุขสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพเนื่องจากการศึกษานี้ทำเฉพาะในโรงเรียนของเขตเมือง ในจังหวัดพิษณุโลก จึงไม่สามารถเป็นตัวแทนความชุกของพื้นที่อื่นได้นอกจากนี้ปัจจัยที่นำมาศึกษาอาจจะไม่ครอบคลุมปัจจัยทุกด้านจึงเป็นข้อจำกัดในการศึกษานี้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป คือควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารเข้าในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1) บุคลากรสาธารณสุขที่รับผิดชอบงานการป้องกันการจมน้ำ ดำเนินการจัดโปรแกรมการฝึกว่ายน้ำและการลอยตัวในน้ำให้แก่เด็กวัยเรียน เพื่อให้เด็กเกิดทักษะในการว่ายน้ำและความคุ้นเคยกับการว่ายน้ำทั้งในสระน้ำในร่ม และในลำคลองต่างๆ ทั้งนี้ ควรมีการประยุกต์โปรแกรมการฝึกว่ายน้ำให้เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาในพื้นที่ตำบลโพธิ์เก้าต้นและกระตุ้นถึงความสำคัญและประโยชน์ของทักษะการว่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง และให้เข้าถึงเด็กวัยเรียนโดยผ่านสื่อหลากหลายวิธี รวมทั้งจัดหาวัสดุสารสนเทศ เช่น การจัดทำโปสเตอร์ แผ่นพับ ป้ายไว้นิล ประกาศเสียงทางสาย อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ เอกสาร ตำราวิชาการ

2) พ่อแม่และผู้ปกครองเด็กวัยเรียน ถือว่าเป็นผู้ที่ดูแลใกล้ชิดเด็กมากที่สุด เนื่องจากเด็กเล็กยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ดังนั้นมาตรการที่ดีที่สุดสำหรับพ่อแม่และผู้ปกครองคือการดูแลอย่างใกล้ชิด รวมทั้งคอยให้กำลังใจแก่เด็กในการฝึกทักษะการว่ายน้ำและการลอยตัวในน้ำ เพื่อให้เด็กเกิดกำลังใจและมีแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ปกครองและเด็กวัยเรียนทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และขอขอบคุณผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์เก้าต้น จังหวัดลพบุรี ในการอำนวยความสะดวกการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

เพชรรัตน์ บุณนาค. (2560). การจมน้ำในเด็ก. ธรรมศาสตร์เวชสาร; 17(1): 109-114.

ส้ม เอกเฉลิมเกียรติ. (2549). ทบทวนวรรณกรรมการจมน้ำของเด็ก. กรุงเทพมหานคร: สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

- สุชาติดา เกิดมงคลการ. (2557). สถานการณ์การจมน้ำของเด็กไทย ปี พ.ศ.2557. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์; 46(10). สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. (2562). จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำของเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ปี พ.ศ. 2556-2560 จำแนกรายจังหวัด
- http://www.thaincd.com/document/file/drowning/3_จำนวนและอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำ.pdf.
- Best, John W. (1977). **Research is Evaluation**. (3rd ed). Englewood cliffs: N.J. Prentice Hall.
- Bloom, B. S. (1975). **Taxonomt of Education**. David McKay Company Inc., New York.
- Cobb, S. (1976). “ **Social Support as a Moderator of Life Stress**”. *Psychosomatic Medicine*. 38 September-October): 300-314.
- Cronbach. (1997). **Essentials of Psychological Testing**. New York: Harper and Row.
- Daniel W. W. (2010). **Biostatistics: Basic Concepts and Methodology for the Health Sciences**. (9thed). New York: John Wiley & Sons.
- Green, L. W., & Kreuter, M. W. (1991). **Health promotion planning: An education and environmental approach**. Toronto: Mayfield Publishing Company.